

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010239
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3220010239.7

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

L. W.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom Q. nad Q., U. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/85/2020 zo dňa 26.01.2022 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Na obvineného L. W. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou obžalobu zo dňa 03.12.2020 pod č. Pv 153/19/3301-108, doručenú Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou dňa 04.12.2020, v ktorej mu kládol za vinu, že sa mal dopustiť obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby minimálne od februára 2019 do presne nezisteného dňa mesiaca február 2020 si od presne nestotožnenej osoby opakovane zadovážoval, následne prechovával psychotropnú látku pervitín - metamfetamín, ktorý následne predával bližšie nestotožneným osobám na rôznych miestach v Q. nad Q. a v okolí za rôzne sumy, pričom pervitín predával konkrétne:

- M. J., ktorej psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predával opakovane po dobu jedného mesiaca v presne nezistenom čase v mesiacoch február až marec 2019, v Bánovciach nad Q., na ulici U. č. XXXX/XX pred bytovkou, ako aj v byte č. XX, ktorý mal obvinený v podnájme, pričom za uvedené obdobie jej pervitín predal asi dva alebo trikrát do týždňa v bližšie nezistenom množstve, ktorý M. J. užila pre vlastnú potrebu,

- L. F., ktorému psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predával opakovane od presne nezistenej doby od marca respektíve apríla 2019 do februára 2020 v Bánovciach nad Bebravou, na ulici Partizánska č. XXXX/XX, na chodbe pred bytom č. XX na 6. poschodí, ktorý mal obvinený v podnájme, pričom za uvedené obdobie L. F. predal viackrát a to takmer každý deň, niekedy i dvakrát za deň bližšie nezistené množstvo pervitínu (metamfetamínu) za sumu 10,- Eur za jednu dávku,

- L. Y., ktorej psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predal celkovo dvakrát, v oboch prípadoch jednu dávku pervitínu v priesvitnom uzatvárateľnom sáčku za sumu 10,- Eur, a to počas jedného mesiaca, v presne nezistenej dobe v lete, respektíve začiatkom jesene 2019 na presne nezistenom mieste v Q. nad Q., ktorý pervitín L. Y. užila pre vlastnú potrebu,

príčom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/85/2020 zo dňa 26.01.2022 bol obžalovaný L. W. (ďalej aj „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., pretože od presne nezistenej doby minimálne od februára 2019 do presne nezisteného dňa minimálne v mesiaci december 2019 si od presne nestotožnenej osoby opakovane zadovážoval, následne prechovával psychotropnú látku pervitín - metamfetamín, ktorý následne užíval pre vlastnú potrebu, a to v rozsahu do troch jednorazových dávok drogy, prípadne dával alebo predával iným osobám, konkrétne:

- M. J., ktorej psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predával opakovane po dobu jedného mesiaca v presne nezistenom čase v mesiacoch február až marec 2019, v Bánovciach nad Bebravou, na ulici U. č. XXXX/XX pred bytovkou, ako aj v byte č. XX, ktorý mal obvinený v podnájme, pričom za uvedené obdobie jej pervitín dal, alebo predal asi dva alebo trikrát do týždňa v bližšie nezistenom množstve, avšak v rozsahu, ktorý bol spôsobilý ovplyvniť jej psychiku, ktorý M. J. užíla pre vlastnú potrebu,

- L. Y., ktorej psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predal celkovo dvakrát v oboch prípadoch jednu dávku pervitínu v priesvitnom uzatvárateľnom sáčku za sumu 10 € a to počas jedného mesiaca, v presne nezistenej dobe v lete, respektíve začiatkom jesene 2019 na presne nezistenom mieste v Bánovciach nad Bebravou, ktorý pervitín L. Y. užíla pre vlastnú potrebu a to v rozsahu, ktorý bol spôsobilý ovplyvniť jej psychiku,

príčom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 37 písm. m) a 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný napadol odvolaním do všetkých jeho výrokov. Svoje odvolanie obžalovaný následne rozsiahlo písomne odôvodnil sám (na 96 stranách rukou písaného textu vrátane doplnenia dôvodov odvolania), ako aj prostredníctvom obhajkyne. V prvom rade uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, pretože existujú vážne a dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa taktiež nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Aj po predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, resp. po vykonaní ďalšieho dokazovania po vrátení veci nové prejednanie a rozhodnutie existuje na strane obžaloby dôkazná núdza a jeho obrana sa naopak posilnila. Pokiaľ ide o procesné námietky, uviedol, že v prípravnom konaní nebol prítomný pri vypočúvaní svedkyň on ani jeho obhajca. Dodal, že súd prvého stupňa porušil jeho právo na obhajobu, pretože nie je povinný opakovať svoje návrhy na doplnenie dokazovania. Voči výroku o vine namietal, že sa priznáva, že do decembra 2019 užíval pervitín a marihuanu, ale užívanie drog podľa jeho názoru nie je trestným činom. Bol len príležitostný konzument. Pervitín ani iným osobám nepredával. V prípade svedkyne M. J. (ďalej aj „J.“) uviedol, že nie je zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že jej mal zakázané látky dávať či predávať už vo februári 2019, keď táto tvrdila, že sa spoznali až v marci či apríli 2019. Svedkyňa tiež pripustila, že látka od neho nemusela byť pervitín a je možné, že si ju mohla zameniť s inou. V tele svedkyne bola síce v čase jej dopravnej nehody zistená prítomnosť pervitínu, ale tento nepochádzal od neho, ale od svedka L., čo J. uviedla pri svojom ďalšom výsluchu na hlavnom pojednávaní. To však nebolo ani preukázané a ide o zásadne odlišné tvrdenie ako uvádzala dovtedy (že pervitín od inej osoby vtedy neužívala). Svedkyňa neustále klame, je viackrát súdne trestaná a je závislá na zakázaných látkach. Znalecké dokazovanie k jej duševnému stavu v inej jej trestnej veci hodnotí jej osobnosť ako nezrelú, nestabilnú a impulzívnu, okrem iného vyznačujúcu sa luhárstvom. Svedkyňa začala vypovedať proti nemu prvýkrát dňa 19.12.2019, keď bola vo väzbe a chcela si tým pomôcť. Vedú sa voči nej aj viaceré iné trestné konania. Naopak k výpovedi svedkyne L. Y. (ďalej aj „Y.“) uviedol, že jej výpoveď tvoria len domnienky, nakoľko si exaktné skutočnosti nepamätá. Má za to, že táto svedkyňa nemôže vedieť posúdiť, o akú látku v skutočnosti išlo, keď uviedla, že „má za to, že by to vedela rozpoznať“, ak by sa nejednalo o pervitín (teda nie istotu). Zotrval na svojej doterajšej obrane, že jej dvakrát predal pred

26.03.2019 (asi na konci leta alebo na jeseň 2018) len kombináciu výživových doplnkov a nie zakázané látky. Zhrnul, že svedkyňiam J. a Y. dával alebo predával zmes viacerých výživových doplnkov - sinefrín, kofeín, MSM a paralén (ten obsahuje pseudoefedrín), ktoré vyvolávajú zameniteľné účinky aké sú u pervitínu. Svedkyne si mysleli, že užili pervitín, lebo tú látku mali od neho a vedeli, že užíva pervitín a je poctivý. Vtedy zaúčinkoval placebo efekt a cítili sa presne tak, ako po požití pervitínu (aj keď to nebol pervitín). U neho by sa placebo efekt teda nemohol prejavíť. Existenciu výživových doplnkov u neho potvrdila domová prehliadka. Dodal, že z oboznámených prepisov telekomunikačnej prevádzky z jeho telefónnej stanice nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti a netýkajú sa ani rozhodného obdobia, nie je zrejmé „o čom je reč“ a či skutočne k zabezpečeniu akejkoľvek látky skutočne aj došlo. Napokon zhrnul, že súd prvého stupňa si vybral len dôkazy, ktoré sú presvedčivé pre jeho odsúdenie. Opomenul ale vyhodnotiť, ako mohol vykonávať takúto protizákonnú činnosť, keď sa u neho pri žiadnej z prehliadok nič nenašlo, a to ani stopy po predchádzajúcej činnosti. Súd prvého stupňa sa taktiež nevysporiadal s ostatnými svedeckými výpoveďami, z ktorých nevyplýva, že by omamné či psychotropné látky predával. Oproti týmto ostatným svedeckým výpoveďiam súd prvého stupňa postavil len výpovede nevierohodných a drogovu závislých svedkýň J. a Y.. Absentuje však objektívny dôkaz, ktorý by potvrdil, že svedkyne užili pervitín, ktorý by bol spôsobilý ovplyvniť psychiku človeka a ktorý im mal dať či predať on. Nebolo vypracované žiadne odborné vyjadrenie či znalecké dokazovanie, či látka, ktorú dával alebo predával týmto svedkyňiam, bol pervitín, resp. či to bola vôbec psychotropná látka. K výroku o treste uviedol, že uloženie trestu odňatia slobody na 7 rokov (pri dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby) súd prvého stupňa odôvodnil úplne rovnakými skutočnosťami, ako keď mu skôr (v prípade skoršieho odsudzujúceho rozsudku) uložil trest odňatia slobody na 6,5 roka, teda na dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby. V tomto smere namietal aj to, že ani prokurátor po vrátení veci nežiadal o zvýšenie trestu z dolnej hranice zákonom upravenej trestnej sadzby. Súd prvého stupňa tým porušil zásadu reformatio in peius. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o vine a treste a aby ho podľa § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine, ako aj s výrokom o treste a nemá žiadne výhrady ani voči konaniu, ktoré vydaniu napadnutého rozsudku predchádzalo. Súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., pričom dospel k správny skutkovým zisteniam i právnym záverom. Úvahy a závery súdu prvého stupňa sú založené na zásadách logického konania a uvažovania. Súd prvého stupňa taktiež riadne zdôvodnil, prečo považoval výpovede svedkýň M. J. a L. Y. za vierohodné. Rovnako riadne konštatoval, z akých dôvodov považoval podávanú látku týmto svedkyňiam za metamfetamín, pričom jeho úvahy o množstve návykovej látky v súvislosti s vyvodzovaním trestnoprávnej zodpovednosti za trestnú činnosť, pre ktorú je obžalovaný trestne stíhaný, sú aj v súlade s judikatúrou súdov, a to aj súdov vyššieho stupňa. Pokiaľ ide o obhajobnú námietku obžalovaného spočívajúcu v nejasnom ustálení začiatku obdobia, kedy malo dôjsť k opakovanému obdržaniu pervitínu svedkyňou M. J., uviedol, že svedkyňa užívala túto látku opakovane v období približne jedného mesiaca a s prihliadnutím k skutočnosti, že k odovzdávaniu drogy svedkyňa nedochádzala už po 26.03.2019, možno konštatovať, že mala drogu opakovane obdržať práve aj mesiaci február 2019. Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanému vrátane zaradenia na jeho výkon, tento považuje za zákonný a primeraný, zodpovedajúci všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie podľa § 34 Tr. zák. a zohľadňujúci všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom tento trest je dostatočným vyjadrením aj morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Uložením tohto trestu zároveň nedošlo k porušeniu zásady reformatio in peius, nakoľko proti výroku o treste skoršieho odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané odvolanie aj zo strany prokuratúry a v neprospech obžalovaného, čo malo za následok, že súd prvého stupňa mu mohol po vrátení veci uložiť aj prísnejší trest. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní procesné strany uviedli nasledovné:

· Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby odvolací súd o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené v písomnom vyjadrení podriadeného prokurátora, teda aby podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

· Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku sa prehĺbili pochybnosti ohľadom vierohodnosti svedkyne J.j. Dodala, že vina obžalovaného bola súdom prvého stupňa založená na nie jednoznačných výpovediach svedkýň, pričom súd prvého stupňa svoje rozhodnutie nevedel ani logicky odôvodniť. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

· Obžalovaný sa pripojil k tomu, čo uviedla už jeho obhajkyňa. Dodal, že si je vedomý svojej minulosti, a preto od začiatku žiadal test na polygrafe a znalecké dokazovanie na spomenuté látky, aby dokázal svoju nevinu. Taktiež na otázku predsedu senátu na verejnom zasadnutí uviedol, že už netrvá na svojich návrhoch na vypočutie svedkýň U. Q. a L. F., o ktorých súd prvého stupňa po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie opätovne nerozhodol, pretože má za to, že o jeho oslobodení spod obžaloby môže odvolací súd rozhodnúť aj bez ich vykonania.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd uvádza, že predmetnou trestnou vecou sa už zaoberal, keď na podklade vyššie uvedenej obžaloby bol obžalovaný L. W. rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/85/2020 zo dňa 30.06.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/85/2020 zo dňa 16.08.2021 (ďalej aj „prvý odsudzujúci rozsudok“) uznany vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., pretože od presne nezistenej doby minimálne od februára 2019 do presne nezisteného dňa minimálne v mesiaci december 2019 si od presne nestotožnenej osoby opakovane zadovážoval, následne prechovával psychotropnú látku pervitín - metamfetamín, ktorý následne užíval pre vlastnú potrebu, prípadne, dával alebo predával iným osobám, konkrétne:

- M. J., ktorej psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predával opakovane po dobu jedného mesiaca v presne nezistenom čase v mesiacoch február až apríl 2019, v Q. nad Q., na ulici U. č. XXXX/XX pred bytovkou, ako aj v byte č. XX, ktorý mal obžalovaný v podnájme, pričom za uvedené obdobie jej pervitín dal, alebo predal asi dva alebo trikrát do týždňa v bližšie nezistenom množstve, avšak v rozsahu, ktorý bol spôsobilý ovplyvniť jej psychiku, ktorý M. J. užíla pre vlastnú potrebu,

- L. Y., ktorej psychotropnú látku pervitín (metamfetamín) predal celkovo dvakrát v oboch prípadoch jednu dávku pervitínu v priesvitnom uzatvárateľnom sáčku za sumu 10 € a to počas jedného mesiaca, v presne nezistenej dobe v lete, respektíve začiatkom jesene 2019 na presne nezistenom mieste v Q. nad Q., ktorý pervitín L. Y. užíla pre vlastnú potrebu a to v rozsahu, ktorý bol spôsobilý ovplyvniť jej psychiku, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, za čo mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. m) a 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 72 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd následne uznesením sp. zn. 23To/68/2021 zo dňa 13.09.2021 o podaných odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a obžalovaného voči tomuto rozsudku rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd v tomto rozhodnutí konštatoval nasledovné dôvody na zrušenie prvého odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa:

· súd prvého stupňa nevykonal niektoré obžalovaným navrhované dokazovanie, resp. súd prvého stupňa o jeho návrhoch na vykonanie niektorých dôkazov ani nerozhodol (konkrétne vypočutie svedkýň U. Q. a L. F.),

· súd prvého stupňa pri svojom rozhodnutí bral do úvahy aj dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní nevykonal (neoboznámil obžalovaným predložené listinné dôkazy na č.l. 418-427 a odposluchy telekomunikačnej prevádzky na č.l. 185-192),

· odvolací súd zároveň dospel k záveru, že existujú dôvodné pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku, na ktorých objasnenie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, keď

skutkové zistenia súdu prvého stupňa boli podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočné a po vykonaní ďalších dôkazov by mohlo dôjsť k zmene skutkových zistení, a tým k zmene samého rozhodnutia súdu prvého stupňa; tieto pochybnosti sa týkali konkrétne oboznámenia trestnej a priestupkovej minulosti svedkyne M. J., v prípade ktorej zároveň nepovažoval odvolací súd za dostatočne podporené aj jej tvrdenie, že v danom období konzumovala pervitín práve od obžalovaného, čo malo dokazovať to, že sa vtedy dopustila dopravnej nehody, kedy jej bola následne robená skúška na prítomnosť omamných látok v tele a z výsledkov tejto skúšky malo vyplynúť, že sa nachádzala pod vplyvom metamfetamínu, teda pervitínu (neboli dostatočne preukázané skutočnosti, o ktorých svedkyňa vypovedala, čo má dopad aj na vyhodnotenie vierohodnosti tejto svedkyne),

· súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody mimo rozpätia zákonom upravenej trestnej sadzby (pri súčasnom použití zákonných ustanovení uvedených vo výroku o treste mu mal uložiť trest odňatia slobody minimálne vo výmere 6,5 roka).

Po vrátení veci bolo úlohou súdu prvého stupňa vec znovu prejednať so zameraním sa na odstránenie vyššie uvedených pochybení. Súd prvého stupňa bol predovšetkým povinný:

· vykonať na hlavnom pojednávaní všetky tie dôkazy, na ktoré sa odvolal v napadnutom rozsudku,
· zákonným spôsobom rozhodnúť o vykonaní či nevykonaní všetkých obžalovaným navrhnutých dôkazov, ktoré doposiaľ nevykonali, resp. neodmietol vykonať, pričom z odôvodnenia jeho rozsudku (ak bude obsahovať odôvodnenie) musí byť aj zrejmé, prečo návrhom na vykonanie ďalších dôkazov nevyhovel,

· opätovne predvolať na hlavné pojednávanie svedkyňu M. J. a vypočúť ju k podstatným skutočnostiam ohľadom dopravnej nehody, o ktorej vypovedala, a na tomto základe si vyžiadať od príslušného štátneho orgánu prejednávajúceho túto dopravnú nehodu spisový materiál týkajúci sa tejto dopravnej nehody, ktorý následne oboznámi na hlavnom pojednávaní za účelom odstránenia dôvodných pochybností o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku, resp. aj posúdenia vierohodnosti tejto svedkyne (teda či vypovedala pravdivo o tejto dopravnej nehode).

Odvolací súd poznamenal, že dovtedajšie skutkové zistenia súdu prvého stupňa boli nedostatočné (len z pohľadu dôvodov, pre ktoré došlo k zrušeniu tohto prvého odsudzujúceho rozsudku) a po vykonaní ďalších dôkazov môže dôjsť k zmene skutkových zistení, a tým k zmene samého rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odvolací súd mal tiež za to, že dovtedajšia obrana obžalovaného nebola vykonaným dokazovaním dostatočne vyvrátená.

Z hľadiska vyššie uvedeného odvolací súd pri opätovnom prieskume veci zistil, že súd prvého stupňa splnil všetky jeho pokyny, a to až na jediný, že opäť nerozhodol o vykonaní či nevykonaní obžalovaným navrhovaného dokazovania (vypočutie svedkýň U. Q. a L. F.), avšak k tomu je potrebné na tomto mieste zároveň znovu uviesť, že obžalovaný už na týchto návrhoch pred odvolacím súdom netrval.

*** K procesnému postupu ***

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné:

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný „ustúpil“ od svojich návrhov na vypočutie svedkýň U. Q. a L. F., nie je možné konštatovať, že by došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu postupom súdu prvého stupňa. Naviac odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o svedkyňu U. Q., túto obžalovaný žiadal vypočúť, aby „vyvrátila“ výpovede svedkov L. F. a L. U. (č.l. 346), ktorých výpovede ako nevierohodné posúdil už súd prvého stupňa a časť skutkovej vety z obžaloby týkajúcej sa predaja pervitínu aj L. F. „nepoňal“ do výrokovej časti prvého odsudzujúceho rozsudku. Napokon pokiaľ ide o svedkyňu L. F. - sestru obžalovaného, ani v jej prípade nemožno z hľadiska dôvodov na jej vypočutie (č.l. 352) dôvodne dospieť k záveru, že by jej vypočutie malo byť potrebné pre rozhodnutie o obžalobe, nakoľko obžalovaný nikdy nespomenul, že by bola prítomná v čase, kedy dával či predával drogy svedkyňiam J. a Y.. Ani tieto svedkyne osobu sestry obžalovaného vo svojich výpovediach nespomenuli. Inak povedané - odvolaciemu súdu sa javilo vypočutie týchto obžalovaným navrhovaných svedkýň ako nadbytočné.

Aj pokiaľ ide o výpovede svedkýň J. a Y. z prípravného konania, odvolací súd ani v tomto prípade nezistil žiadne porušenie práva obžalovaného na obhajobu. Svedkyňa J. v prípravnom konaní prvýkrát vypovedala dňa 19.12.2019, avšak vtedy obžalovaný ešte nebol v procesnom postavení obvineného, a teda nemusel byť on alebo jeho obhajca o termíne jej výsluchu upovedomený. Na ďalšom jej výsluchu,

ktorý sa konal dňa 10.06.2020, už obžalovaný a jeho obhajca boli osobne prítomní (č.l. 91-92). Napokon pokiaľ ide o svedkyňu Y., tá bola v prípravnom konaní vypočúvaná v dňoch 20.08.2020 (č.l. 111-112) a 30.10.2020 (č.l. 113-116), pričom o týchto termínoch boli riadne vyrozumení obhajcovia obžalovaného (o prvom výsluchu zvolený obhajca JUDr. U. Q. a o druhom výsluchu následne ustanovený obhajca JUDr. B. L.), ktorí sa ich nezúčastnili. To však neznamená, že by jej výsluchy boli vykonané v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku. Svedkyne J. a Y. boli následne vypočuté súdom prvého stupňa aj na hlavnom pojednávaní, a to za prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu.

*** K výroku o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k objasneniu veci a vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je tak napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Odvolací súd nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci tak, ako je tento uvedený v napadnutom rozsudku.

Odvolací súd starostlivo preskúmajúc napadnutý rozsudok a vykonané dokazovanie vo veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové a právne závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, a svoje rozhodnutie riadne, presvedčivo a logicky vysvetlil v písomnom odôvodnení, ktoré je plne v intenciách ustanovenia § 168 Tr. por.

Súd prvého stupňa síce upravil znenie skutkovej vety oproti obžalobe, ako aj prvému odsudzujúcemu rozsudku, avšak pri zachovaní totožnosti skutku, pričom takáto úprava skutku nebola podstatná pre použitú právnu kvalifikáciu a išlo len o spresnenie skutkových záverov na podklade výsledkov vykonaného dokazovania.

Odvolací súd dospel tiež k záveru, že nie je možné sa stotožniť s dôvodmi odvolania obžalovaného, ktorého podstata spočívala najmä v tvrdeniach, že svedkyňiam J. a Y. nedával, resp. nepredával psychotropnú látku pervitín - metamfetamín, ale len zmes viacerých výživových doplnkov, ktoré u užívateľa vyvolávajú zameniteľné účinky aké sú u pervitínu. Tejto obrane obžalovaného však neuveril ani odvolací súd, pričom uvádza nasledovné:

- obžalovaný v procesnom postavení zadržaného - podozrivého a prvýkrát v procesnom postavení obvineného odmietol vypovedať (č.l. 26 a 71-73),
- obžalovaný druhýkrát v procesnom postavení obvineného (dňa 10.06.2020) neuviedol na výsluchu nič o výživových doplnkoch (č.l. 74-77),
- obžalovaný na výsluchu pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na jeho vzatie do väzby (dňa 12.06.2020) taktiež neuviedol nič o výživových doplnkoch (č.l. 30-34),
- o výživových doplnkoch nespomenul obžalovaný nič ani dňa 05.10.2020 na ďalšom výsluchu k jeho väzbe (č.l. 45),
- obžalovaný prvýkrát spomenul niektoré výživové doplnky v písomnom podaní zo dňa 21.09.2020 (konkrétne uviedol kofeín, MSM, paralen) a ich spojenie s placebo efektom (č.l. 61).

Z pohľadu vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný takúto obranu v konaní začal prezentovať až s dlhším časovým odstupom od momentu, kedy sa dostal do procesného postavenia obvineného a kedy bol vzatý v tejto veci do väzby.

Odvolací súd však musí zároveň uviesť, že takúto obranu obžalovaného nevyhodnotil ako nepravdivú len na základe oneskoreného uvádzania tejto skutočnosti, ale po vyhodnotení jeho výpovede spolu s ostatnými dôkazmi tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Odvolací súd k tomu dodáva, že takáto obrana a tvrdenie týkajúce sa podstatnej skutočnosti prednesené po viac ako 3 mesiacoch od vznesenia obvinenia a vzatia do väzby vyvoláva navonok minimálne pochybnosti a svedčí o mozgovej účelovosti. Je totiž značne nelogické, aby páchateľ vediac od počiatku trestného konania o skutočnosti, ktorá by ho mohla zbaviť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, túto neoznámil orgánom činným v trestnom konaní alebo súdu čo najskôr za účelom jej preverenia, resp. preverenia jeho obhajoby.

Každý obvinený má síce právo uvádzať na svoju obranu čokoľvek, hoc i nepravdivo, ale to na druhej strane neznamená, že konajúce súdy nemajú právo jeho obranu vyhodnocovať v kontexte celej trestnej veci.

Ďalej je potrebné poukázať aj na to, že obžalovaný v prípravnom konaní na výsluchu svedkyne J. j. dňa 10.06.2020 tejto položil nasledovnú otázku: „Je pravda, že za to obdobie 2-3 týždňov ... som aj ja užíval pervitín a trávu a ty si si z môjho pervitínu sama zobrala a nikdy som nechcel za to žiadne peniaze a ani som ti to nepredával?“, čo svedčí podľa názoru odvolacieho súdu skutočne o účelovosti vyššie uvedenej obrany obžalovaného, resp. o tom, že svedkyňa J. dostávala od obžalovaného pervitín a nie inú látku.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa žiadny skúsený a dlhoročný konzument pervitínu nedá oklamať tým, že mu niekto „podstrčí“ inú látku, i keď tvrdiac o nej, že ide o pervitín. Svedkyne J. a Y. neboli začínajúcimi užívateľmi pervitínu, práve naopak išlo o dlhoročné užívateľky, ktoré pervitín kupovali aj v iných obdobiach a od ďalších osôb. Obidve svedkyne tak podľa názoru odvolacieho súdu vedeli posúdiť účinky pervitínu od obžalovaného.

Odvolací súd nezistil žiaden relevantný motív, prečo by mali svedkyne J. a Y. proti obžalovanému vypovedať nepravdivo a tým ho krivo obviňovať. Len úvahy obžalovaného, bez toho, aby boli podporené čo i len jedným jediným dôkazom, neboli dostatočné pre záver, že by ich výpovede nemali byť konajúcimi súdmi vyhodnotené ako pravdivé a vierohodné. Výpoveď J. potvrdilo aj doplnené dokazovanie po vrátení vecí na nové prejednanie a rozhodnutie, keď jej usvedčujúca výpoveď proti obžalovanému korešpondovala s výsledkami rozboru jej krvi a moču po dopravnej nehode, ktorú spôsobila dňa 20.03.2019. V jej trestnej veci vedenej pre túto dopravnú nehodu (Okresný súd Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/62/2019) priznala, že pred jazdou užíla pervitín. V čase dopravnej nehody bola podľa príbratého znalca vo fáze plného účinku metamfetamínu. Rozborom bolo následne zistené, že v krvi aj v moči mala metamfetamín a tiež aj amfetamín, ktorý je ale len hlavný metabolit metamfetamínu, resp. je produktom jeho metabolickej degradácie - rozkladu v organizme.

Odvolací súd tak považoval výpovede svedkýň J. a Y. v tých častiach, že od obžalovaného dostávali skutočne pervitín, za presvedčivé a vierohodné, napriek námietkam obžalovaného.

V tejto spojitosti odvolací súd poukazuje taktiež na závery znaleckého psychiatrického posudku vypracovaného na obžalovaného. U obžalovaného boli konkrétne zistené prejavy bagatelizácie, presunu zodpovednosti, histriónske rysy, že má emočne nevyváženú osobnosť, poruchu osobnosti a škodlivé užívanie alkoholu a marihuany a minimálne experimentovanie s metamfetamínom.

V období, ktoré bolo súdom prvého stupňa ustálené ako obdobie, kedy obžalovaný páchal stíhanú trestnú činnosť, si obžalovaný bez najmenších pochybností podľa výsledkov vykonaného dokazovania zakázané látky aj zadovážoval a užíval ich (konkrétne minimálne marihuanu a pervitín), o čom svedčia najmä jeho priestupkové postihy pri vedení motorového vozidla (skutky z dní 03.10.2019 a 24.11.2019 - č.l. 223, 225 a 231) a tiež rozbor prášku, ktorý obžalovaný vysypal na zem dňa 26.03.2019 (č.l. 204-205).

Na úplný záver odvolací súd dodáva, že zásada trestného konania v pochybnostiach v prospech obvineného (in dubio pro reo) bola v prípade obžalovaného v prejednávanej veci použitá dostatočne, pretože s prihliadnutím na ňu súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania „vypustil“ zo skutkovej vety podanej obžaloby predaj pervitínu obžalovaným ďalšej osobe (L. F.).

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré odvolací súd považoval nutné poukázať z pohľadu odvolacích námietok obžalovaného, pričom s ďalším odôvodnením týkajúcim sa jednotlivých vykonaných dôkazov, celkového vyhodnotenia dôkaznej situácie a ustálenia skutkových zistení odkazuje na podrobné a obsiahle odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Taktiež vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného súd prvého stupňa postupoval správne. Obžalovaný nepochybne konaním podrobne popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné znaky zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., pretože neoprávnene zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu a predal psychotropnú látku. Na tomto mieste je tiež potrebné dodať, že odvolací súd nezistil, že by z pohľadu časovej pôsobnosti Trestného zákona

bola pre neho priaznivejšia právna úprava po novele Trestného zákona účinnej od 01.05.2022 (Zák. č. 105/2022 Z.z.).

*** K výroku o treste ***

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vychádzal z účelu trestu a zásad uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák. a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy.

Súd prvého stupňa správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (že už bol odsúdený za trestný čin), avšak úprava trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 4 Tr. zák.) sa nepoužila, nakoľko súd prvého stupňa správne zohľadnil aj to, že naposledy bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/29/2011 zo dňa 23.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/137/2012 zo dňa 07.02.2013 odsúdený aj pre dva zločiny (vydierania a týrania blízkej osoby a zverenej osoby) a v prípade aktuálne stíhanej trestnej činnosti sa teda dopustil opätovne spáchania zločinu (§ 38 ods. 5 Tr. zák.).

Keďže základná trestná sadzba trestu odňatia slobody v prípade zločinu, pre ktorý bol uznaný za vinného, bola 3 až 10 rokov, po úprave v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. sa trestná sadzba „upravila“ na 6,5 roka až 10 rokov, ktorý trest uložený v tejto sadzbe je zo zákona vždy nepodmienečný (§§ 34 ods. 6, 49 ods. 1 a 51 ods. 1 Tr. zák.).

Súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 rokov považoval odvolací súd za primeraný a spravodlivý, i keď skôr mierny ako prísny. Podľa názoru odvolacieho súdu však aj trest odňatia slobody v takejto výmere zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému predovšetkým zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (prvok represie) a súčasne ďalších potencionálnych páchatelov odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie). Zároveň takýto trest vyjadruje aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Treba tiež zdôrazniť, že u obžalovaného „vystupuje“ do popredia prvok represie vzhľadom k jeho doterajšej súdnej trestnosti, pretože v minulosti tento druh trestu vykonával opakovane a naposledy ho vykonal vo výmere 6 rokov len dňa 14.05.2017 vo vyššie uvedenej trestnej veci (sp. zn. 1T/29/2011). Z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného bolo nemenej významné aj páchanie rôznorodých priestupkov (od 13.10.2017 až do zadržania spáchal 10 priestupkov), a to aj pod vplyvom návykových látok. Možnosti nápravy obžalovaného a jeho schopnosť viesť na slobode riadny život považuje odvolací súd prakticky za sťažené.

Odvolací súd preto vyslovuje svoj názor, že vzhľadom k vyššie uvedeným negatívnym skutočnostiam o osobe obžalovaného a spôsobe jeho prechádzajúceho života malo u neho prichádzať do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody pri hornej hranici upravenej trestnej sadzby. Pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného nemohol odvolací súd obžalovanému trest ale „sprísniť“.

K námietkam obžalovaného, že mu bol uložený prísnejší trest ako v prípade prvého odsudzujúceho rozsudku, že ani prokurátor po vrátení veci nežiadal o zvýšenie trestu a že bola porušená zásada reformatio in peius, odvolací súd poukazuje na správne konštatovanie súdu prvého stupňa, že jeho prvý odsudzujúci rozsudok bol zrušený nielen na podklade odvolania obžalovaného, ale aj na podklade odvolania prokurátora smerujúceho voči výroku o treste a v neprospech obžalovaného. Preto bol súd prvého stupňa „oprávnený“ po vrátení veci uložiť obžalovanému aj prísnejší trest. Tiež je potrebné dodať, že súdy nie sú viazané návrhom trestu od prokurátora, ale v ukladaní trestov sú prakticky samostatné a sú viazané najmä Trestným zákonom.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako tak rozhodol už aj súd prvého stupňa, je dané tým, že pred spáchaním trestného činu už bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Iné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody sa odvolaciemu súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny a zákonný, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.